

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΎΛΑ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ



(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)
ΚΟΥΣΑΤΕ τί ελτα; Η κόμησα Ειρήνη ντε Μάλμαζόν, εξεκολούθησε ο Σέρλοκ Χόλμς...

Ο Κάρολος Λαίκε, ακούγοντας τα λόγια αυτά, κλονίστηκε, σαν να τον χτύπησε κανείς με βόλατο στο κεφάλι.

—Δεν ξέρω τί μου λέτε. Δεν μπορώ να σας καταλάβω!.. Θά τραλλάθω! Θά τραλλάθω!..
—Η Ειρήνη δολοφονήθηκε, όπως σας είπα, μέσα στο δωμάτιο της κυρίας Καζιανά!..

—Ο διστυχιωμένος νέος κάρφωσε τα χαμένα βλέμματά του πάνω στον αστυνομικό που του έφερε μιά τόσο τρομερή είδηση κι' άρχισε να μονομιμώζει, αναταραχιάζοντας σύγχωρος:

—'Ότε η Ειρήνη δολοφονήθηκε!.. Η Ειρήνη δεν ζη πειά! Ποιός έκανε τό άταίσιο αυτό κακούργημα!..
—Θά τό μάθετε άργότερα! του φώναξε ο Σέρλοκ Χόλμς. Πέστε μου τώρα ποιά ώρα είχατε δώσει ραντεβού με την κόμησα ντε Μάλμαζόν στο δωμάτιο.

—Στις δέκα τό βράδυ, τού άπάντησε με τρεμάμενη φωνή ο Ισπακός. Είχα όμως άργήσει!.. Κι' όταν έφτασα μπροστά στο άποπορτείο στις δέκα και μισή, δέν... δέν...
Μιά κόμπασε άξαφνα και δέν πτόρεσε να εξεκολούθησε.

—Γιατί διατάξετε; τόν ρώτησε ο Χόλμς. Γιατί δέν θέλετε να μου βιολογήσετε ότι σφαριζόνατε στο παράθυρο και υπαίνατε στην κάμαρα, μέσα στην άσπια σας περμένη ή κόμησσα, με μιά άνευόσκαλα, που σας την έφερε η ίδια;..
Και, χωρίς να περμένη άπάντησι, συνέχισε:

—'Απόψε δέν είδατε εκεί την άνευόσκαλα και, με την πεπαθησι ότι ή κόμησσα δέν είκαίρησε να πάη τού ραντεβού σας, έφίγατε. 'Ετσι είνε;
—Ναι, κύριε, τό έμαντήγατε, φώναξε κατάκλητος ο νέος. 'Ετσι είνε άκριβώς.

—'Ο Σέρλοκ Χόλμς όμως συνέχισε, σαν να μην τόν άκουσε:
—Τό τί συνέβη εκεί πριν να φτάσετε σεις, θά σας τό πω έγώ!.. 'Ιδού λοιπόν: Κάποιος άνθρωπος, που δέν μπορεί παρά να έγνωρίζε τά μυστικά ραντεβού σας με την κόμησσα, μπήκε αυτός για σας μέσα στο δωμάτιο όπου έκεινη σας έπερμενε. Κι' ο άνθρωπος αυτός είνε ο δολοφόνος!

Τά μάτια τού νέου πλημμύριζαν από δάκρυα. 'Ηταν καταφάνερο ότι άγαπούσε με την καρδιά του την άτυχη κόμησσα.
—Φτωχή μου Ειρήνη!.. Φτωχή μου άγάτη!.. άρχισε να υψιρφή με λυγμούς.
'Αλλ' ο Χόλμς, καταπνίγοντας την αγανάχη του, τού φώναξε:

—'Ελάτε, ησυχάστε και πείτε μου. Ποιός είνε αυτός που γνώριζε τό μυστικό σας καταφύγιο, την έρωτική φωνή σας;..
—Μη με προσβύλλετε με τέτοιες έρωτισσεις, κ. Χόλμς! Δέν ήταν δυνατόν να έδίδεω ποτέ τό όνομα της κόμησσης!.. Τό μυστικό μας δέν τό γνώριζε κανένας, άπολύτως κανένας...
—Κι' όμως... Δέν μπορεί, παρά κάποιος να τό έγνωρίζε!

—Σας διαβεβαιώ ότι μονάχα ή καμαρέρα της έγνωρίζε τις σχέσεις μας, αλλά κι' αυτή δέν ήξερε ότι συναντιόμαστε στο άποπορτείο.
— Δέν μπορεί, παρά κάποιος να τό έγνωρίζε! τού ξανάτε ο άστυνομικός, κεραινοβολώντας τον με τό βλέμμα του. Για θμηήσου!.. Στενοχόρησε λιγάκι την μήμη σου!..
'Επεκράτησε λιγώλεπτη σιωπή. Και τέλος ο νέος ψιθίρισε καταφωβισμένος:

—Κύριε Χόλμς, έχετε δίκιο!.. Δέν σας είπα την καθαρή άλήθεια!.. 'Υπάρχει κι' ένας άλλος άνθρωπος, ο όποιος έγνωρίζε τό μυστικό μας!.. 'Αλλά, αλλά ο άλλος αυτός δέν είνε δυνατόν να διέπραξεν ένα τόσο φοριχτό έγκλημα. 'Ο κάρκος αυτός κάποτε μεγάλη κοινωνική θέσι... 'Όλοι τόν σέβονται και τόν εκτιμούν!..
— Πρέπει να μου πης τό όνομα του! φώναξε ο Σέρλοκ Χόλμς, κ' έπιβλήτω τόνο. Πρέπει να μάθω τό όνομά του!.. Κι' αν είνε φωνής ή θη, αυτό είνε δική μου δουλειά!

—'Ο νέος τότε, άφοδ βημάτισε νεαρώ μέσα στο δωμάτιο, στάθηκε και κι' ένα τόσο νεαρό σιγνηριό και άπόρησε άρχισε να λέη:
—Κύριε Χόλμς, θά σας πω τό όνομα τού άνθρώπου αυτού!.. Θά σας έμπιστευθώ άλλα και τό πιο αγάλο μυστικό της ζωής μου, τό όποιο ήταν και μυστικό της κόμησσης!.. Θά σας τό βιολογήσω έλα!.. 'Αλλά σας έσοφίλω σ' ότι είχατε ίσως, να μην πητε σε κανένα από πού θά σας έμαρτηρεθώ!.. 'Ας σερβαθώμε την ύπόληψη της νεαής!..
—Θά κάνω ότι είνε δυνατόν, ψιθίρισε ο άστυνομικός σιγνηριό μόνος.

—'Ακούστε λοιπόν! συνέχισε ο Λαίκε. 'Ο δρωτός μου με την Ειρήνη είχε συνέπειες!.. 'Ηταν λοιπόν άνάρεη να συμβιβασθώμε έναν γιατρό. Κι' άπεράσισα να καταφύγω σ' ένα περίφημο έπιστήμονα, στον όποιο φώναγα χρώσιμος κάποτε στις 'Ινδίες!..
—'Ενας γιατρός, είνε, που έμεινε χρόνια πολλά στις 'Ινδίες, έ;... φώναξε ο Σέρλοκ Χόλμς, τριβοντας τα χέρια του με χαρά.

—Μάλιστα, κύριε Χόλμς! τού άπάντησε ο Λαίκε. Τόν καιρό έσάην ο γιατρός αυτός είχε την μανία να στοιχηματίζη μεγάλα ποσά στον ιππόδρομο. Κάποτε στοιχημάτισε διάλοχη την περιουσία του και θά την έκανε διάλοχη, αν δέν τόν έσοφία έγώ! 'Εξέρε λοιπόν ότι κι' έγνωμονόσε για τό καλό που τού έσασα και γι' αυτό, όταν ή Ειρήνη βρέθηκε σ' ένδιαφέροντα κατάστασι, κατέφυγα σ' αυτόν.
—Ποιός λοιπόν είνε αυτός ο γιατρός; ρώτησε άδριμονόνατος ο άστυνομικός.

—'Είνε ο γιατρός Ροβέρτος Φιτζερόλντ.
—'Ο δόκτωρ Φιτζερόλντ! φώναξε κατάκλητος ο Σέρλοκ Χόλμς. 'Αλλ' αυτός είνε πασίγνωστος!.. Κάθεται, αν δέν γαλάμα, στο Ούεστ—'Ενδ...
—Μάλιστα, κύριε, κάθεται έδώ κοντά, στην βόην Κορβιέλ. 'Εχει όμως και ιδιαίτερο σπίτι στο Κένσιγκτον Μούζουμ. 'Επίταχε, βλέπετε, πολύ στην σταδιοδρομία του. Στις 'Ινδίες δέν ήταν πλάτα. Παντρεύτηκε όμως την κόρη ενός πλούσιου άποστολο στην Καλικούττα. 'Από τότε ή τύχη του διαρκώς τόν έπύσε. 'Από τόν καιρό πάλι που έγκαταστάθηκε έδώ στο Λονδίνο, δέν άπύτησε σέ κανένα έγγειρησι!.. 'Εχει την τέληη να αναλαβαίνη τις πιο δύσκολες έγγειρησεις. 'Όλος ο κόσμος τόν έφερε και τόν έφραγε με τό δάκρυλο. 'Εχει μάλιστα γιατρέφει και μέλη της βασιλικής άδυναμίας!..

—Βέβαια!.. 'Εγεις όμως τού φώναξε ο Χόλμς. Κάποτε διάβασα σέ μιά έφημερίδα ότι ο δόκτωρ Φιτζερόλντ έσασε από βέβαια θάνατο και άπ' τις προηγήσσης μας. 'Η έπιταχη της έγγειρησσης έκεινης ήταν κεραινολεκτικός ένα θάμμα! Είνε σοφώτατος έπιστήμονας και τό χέρι του κάνει θάματα!.. 'Όποτε σ' αυτόν έμπιστευθήκατε τό μυστικό σας;
—Μάλιστα. Πήγα και τού έξέθεσα την κατάστασι, στην όποια βρισκότανε τότε ή άγαπημένη μου κι' έκείνος μου έσοφίρησε ότι θά με βοηθούσε.

—Και τού έμπιστευθήκατε και τό μέρος, στο όποιο συναντούσατε κορυά την κόμησσα;
—Μάλιστα, κ. Χόλμς, έφραγε να τού τό πω, ήταν άνάρεη!
—Γιατί;
—Γιατί μου είχε πη ότι, δέν μπορούσε να κάνει τίποτα, χωρίς να δει την φλή μου. 'Ηταν άπαράτητα να την έξερύσση, αλλά ή Ειρήνη δέν δεχότανε με κανένα τρόπο να παρουσιασθώ σέ γιατρό. Σκέφτηκα λοιπόν τότε ότι ήταν καλύτερα, να... αν ήθελε...
—Μά γιατί διατάξετε, φίλε μου, γιατί; φώναξε έννευριωμένος ο άστυνομικός στον νέο. Σταθήτε λοιπόν να σας διακομώσω έγώ!..

Συμφωνήσατε με τόν γιατρό σας να πάη έκείνος την άρρωσμένην ώρα στο ραντεβού που είχατε με την κόμησσα. 'Ετσι δέν είνε; 'Ο άνέβαινε αυτός, αντί για σας, άπ' την άνευόσκαλα άπάνω στη σπύα. Θά έπαιναε μεσά στο δωμάτιο που σας περμενε ή κόμησσα και θά της έδήλωνε ότι ήταν γιατρός και φίλος σας... Είχατε την πεποιθησι πως έτσι ή κόμησσα δέν θά άρνιόταν περισσότερο και θά δεχότανε να την έξερύσση ο φίλος σας. 'Ετσι δέν ασεφίρησατε, κ. Λαίκε;
— 'Ετσι σκεφτήκα, έπιολόγησε με σιγνηριό ο νεαρός έπιποκόμος.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» * 009842
Φυλάγετε τά φύλλα του «Μπουκέτου» με τά άριθμημένα δελτία του έβδομαδιαίου λαχειου και προσέχετε από της προσεχούς έβδομάδος, που άρχεται ή εκκώβευσις του λαχειου, διότι πιθανόν να είσατε μεταξύ τών τυχερών.

(Ακολουθεί)